23 Δεκεμβρίου 2021

Το μήνυμα του Πατριάρχη Αντιοχείας για τα Χριστούγεννα

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Το μήνυμά του για τα φετινά Χριστούγεννα έστειλε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αντιοχείας και πάσης Ανατολής κ.κ. Ιωάννης προς τους αδελφούς του, ποιμένες της Αγίας Εκκλησίας της Αντιοχείας, καθώς και το ποίμνιό του απανταχού, όπως έγραψε χαρακτηριστικά, σε αυτή την Αγία Έδρα. Ο Μακαριώτατος αναφέρεται ιδιαίτερα στην ταπείνωση του σπηλαίου, ενώ θυμάται τους απαχθέντες Μητροπολίτες Χαλεπίου και μιλά για την ελπίδα που δίνει η γέννηση του Χριστού κυρίως σε όσους γνώρισαν το σκληρό πρόσωπο της ζωής.

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα

Διαβάστε όλο το μήνυμα:

«Από το σκοτάδι του σπηλαίου, το θείο βρέφος ανοίγει τα μάτια του στο σκοτάδι του σημερινού μας κόσμου. Από τη σκοτεινή καρδιά του σπηλαίου, η καρδιά του φωτός χτυπά με αγάπη για τους ανθρώπους για τους οποίους ενανθρωπίστηκε. Πάνω στο άχυρο της φάτνης, η Παναγία έφερε το νεογέννητό της, μπροστά στο θρόνο του Οποίου οι άγγελοι προσκυνούν με δέος. Από το σκοτάδι του σπηλαίου, εμφανίζεται ο Ιησούς στο σκοτάδι του αιώνος, που περιμένει τον ερχομό Του.

Εμφανίζεται στην ανθρωπότητα, περνώντας το κατώφλι του χρόνου, που υποκλίνεται, προσδοκώντας τον ερχομό του Μεσσία. Από το σκοτάδι του σπηλαίου, εμφανίζεται σε έναν κόσμο, στον οποίον δεν είχε καν ένα σπίτι! Από το σκοτάδι του σπηλαίου εμφανίζεται στο σκοτάδι των αιώνων, για να το φωτίσει με αγγελική χάρη και ειρήνη. Από το σκοτάδι του σπηλαίου, το θείο βρέφος εμφανίζεται στο δριμύ κρύο της ανθρωπότητας, που εκλιπαρεί για τη ζεστασιά της αγάπης. Από το σκοτάδι, «καρφώνει» τα μάτια Του στα μάτια της Παναγίας και επεκτείνει μέσω αυτής τα μέσα παρηγορίας στην καρδιά της διψασμένης για τη θεϊκή Του παρηγορία ανθρωπότητας.

Από την ταπεινότητα της φάτνης αναδύεται ένα παιδί με όνομα που σκεπάζει την απλότητα του κόσμου μας. Από την ταπείνωση της φάτνης, ο Χριστός απέρριψε τους στολισμένους θρόνους της δόξας, για να στολίσει με τη δόξα Του τις καρδιές που Τον έχουν ανάγκη. Από την ταπείνωση της φάτνης, ένα βρέφος ξαπλώνει στη φάτνη των καρδιών, για να φωτίσει το σκοτάδι των σπηλαίων με το ζωογόνο φως Του. Από την ταπεινοφροσύνη της φάτνης, «ο Θεός της ειρήνης και πατέρας του ελέους» παρέχει ειρήνη σε ψυχές που έχασαν τον δρόμο και μπερδεύτηκαν στο σταυρό της δυστυχίας, αλλά λαχταρούσαν την απλότητα του σπηλαίου.

Αυτό το παιδί κοιτάζει τον καθέναν από εμάς. […] Από το βλέμμα Του έρχεται μια λάμψη που «σπάει» τις λύπες μας και μια παρηγοριά, που γιατρεύει τις πληγές μας. Από τα μάτια Του έρχεται ένα φως, που σβήνει την τυραννία του σκότους και ένα όραμα, που εξαλείφει τη δύναμη της τυραννίας. Από τα μάτια Του και μόνο μπορεί να συνθλίβει η κενοδοξία της ανθρωπότητας και η ειρήνη να αντικαταστήσει τα τύμπανα του πολέμου. Από την καρδιά Του ένα βάλσαμο παρηγορεί τους τραυματίες και φέρνει γαλήνη στους ανήσυχους. Μέσω της καρδιάς Του θρέφουμε την ελπίδα και από το χαμόγελό Του αντλούμε ελπίδα, ενώ από την εικόνα Του αντλούμε το χρίσμα της σωτηρίας και από τον σταυρό Του την αυγή της ανάστασης.

Εμφανίστηκε σε μέρες που γνώρισαν περισσότερη δυστυχία από τις μέρες μας. Οι πρόγονοί μας Τον γνώρισαν σε μια περίοδο που ήταν πολύ πιο δύσκολη/αυστηρή. Τον «φύτεψαν» ως Κύριο στα βουνά, στις πόλεις και στα χωριά. Χάραξαν το σταυρό Του στην καρδιά και στην πέτρα. Τον μαρτύρησαν ως Θεό της αγάπης και Τον αγκάλιασαν ως Θεό της σωτηρίας. Σφράγισαν βαθιά τις καρδιές τους με τη σφραγίδα του Ευαγγελίου Του, το οποίο έσπειραν στα αυλάκια των μοναστηριών της Ανατολής, των εκκλησιών και των κοιμητηρίων τους. Τον ύψωσαν ως λάβαρο υπερηφάνειας και Τον εγκατέστησαν στις ψυχές τους ως προσφορά αγάπης, μαρτυρίας και πίστης.

Σήμερα, (αφού εκείνοι έσπειραν) εμείς θερίζουμε (παίρνουμε) από την ηρεμία και τη γαλήνη του θείου βρέφους του σπηλαίου το νερό της παρηγοριάς, που περίμενε η Σαμαρείτιδα από τον Διδάσκαλο στο Φρέαρ του Ιακώβ. Σήμερα «θερίζουμε» από την τρυφερότητα του παιδιού (του θείου βρέφους) από το οποίο ζητάμε να προστατεύσει τα δικά μας παιδιά. Του ζητάμε να ελεήσει τον κόσμο μας. Του ζητάμε να τερματίσει την παρούσα επιδημία. Προσκυνούμε εγκάρδια μπροστά Του, ζητώντας παρηγοριά για όλους όσους βρίσκονται σε στενοχώρια. Του ζητάμε να βάλει το χέρι Του στα χέρια των γιατρών και του ιατρικού προσωπικού, για να άρει το βάρος της επιδημίας και άλλων ασθενειών από την καρδιά της

ανθρωπότητας. Του ζητάμε να δεχτεί στο θείο φως Του τις ψυχές των αγαπημένων προσώπων μας που έφυγαν για να Τον συναντήσουν με την ελπίδα της ανάστασης.

Αυτή την ημέρα, σε αυτή τη γέννηση (του Χριστού), θυμόμαστε κάθε γείτονα που συνάντησε τη σκληρότητα της ζωής. Θυμόμαστε τα θύματα των παράλογων πολέμων. Σημειώστε ότι η Ανατολή έχει πληρώσει το κόστος από τις επιπτώσεις του πολέμου! Του ζητάμε ειρήνη και θεραπεία/ανάκαμψη για τη Συρία και την επιθυμητή σταθερότητα για τον Λίβανο καθώς και για κάθε χώρα, που απαρτίζει την Ανατολή και αυτόν τον κόσμο. Του ζητάμε να χαρίσει ειρήνη στη γη που Τον αγκάλιασε, για την πληγωμένη Ανατολή και για την Παλαιστίνη, τη χώρα όπου σταυρώθηκε.

Τον ζητάμε για χάρη των αγνοουμένων και των απαχθέντων, συμπεριλαμβανομένων των δύο αδελφών μας, των Μητροπολιτών Χαλεπίου, Ιωάννη (Yohanna Ibrahim) και Παύλου Yazigi, η υπόθεση των οποίων ανακεφαλαιώνει την ιστορία ενός ανθρώπου του οποίου η αξιοπρέπεια εξευτελίζεται από τον συνάνθρωπό του, αλλά τιμάται απεριόριστα από τον Κύριο και ουράνιο Δημιουργό.

Σήμερα, με τον αίνο των αγγέλων, Τον μυρώνουμε και Τον αναμένουμε με την πραότητα του Ιωσήφ. Σήμερα Τον ψάλλουμε και Τον δοξολογούμε με τη χαρά των ποιμένων. Σήμερα, με το ζήλο των Μάγων ερχόμαστε κοντά Του και με τη λαχτάρα της καρδιάς τους Τον αγκαλιάζουμε. Τον βάζουμε μέσα μας σαν λυχνάρι που φωτίζει το σπήλαιο της ψυχής και σαν ευαγγέλιο σκαλισμένο στην καρδιά. Τον ζεσταίνουμε ως παιδί με την επιείκεια των πράξεών μας και με τη συμπάθεια. Τον ζεσταίνουμε ως παιδί όταν ντύνουμε φτωχούς και τον τιμάμε ως Κύριο, όταν συμπονάμε όπως έκανε Εκείνος.

Τον ζητούμε για Εσάς, αδελφοί μου και αγαπημένα μου παιδιά της Εκκλησίας της Αντιοχείας. Είθε ο Θεός να σας δίνει πολλές από αυτές τις ευλογημένες μέρες (σαν αυτή των Χριστουγέννων).

Στο άχυρο μιας φάτνης, η Μαρία γέννησε την ελπίδα της ανθρωπότητας, τον “Θεό της ειρήνης και πατέρα του Ελέους”, τον οποίον δοξάζουμε πάντα. Αμήν».

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr